



Auernig top, Garnitzenberg en Gugga

Nassfeldpass - Auernig - (Garnitzenberg) - Gugga - Garnizentörl - Watschiger Alm

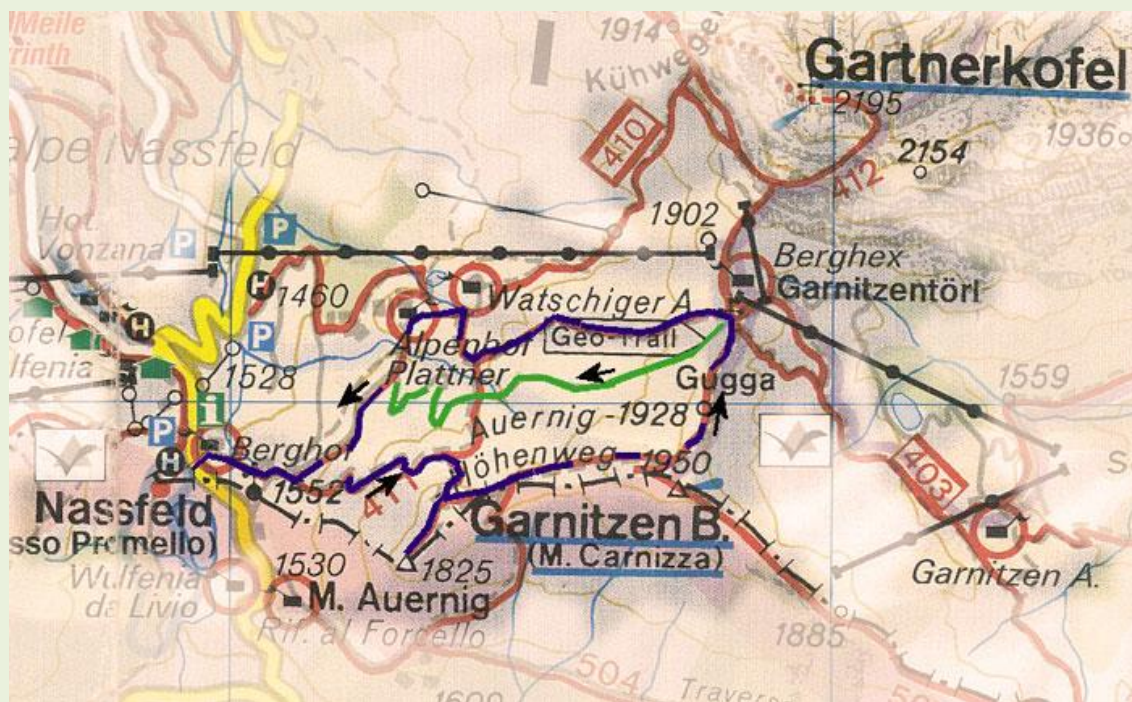
4 uur, 5 Km en 450 hoogtemeters

Deze relatief korte rondwandeling in Kärnten bij de Nassfeldpass in het Gailtal kent veel hoogtepunten bestaande uit fantastische vergezichten, een leuk paadje tussen Alpendennen en Alpenrozen door, daarna een prachtige smalle 'Grat' naar de Gugga. Met alleen wandelen kom je er op deze route echter niet, er moet ook hier en daar een beetje worden geklauterd. Niet moeilijk nog eng, maar de handjes zijn wel een paar keer nodig om een rotsblok af te komen bij de afdaling vanaf de Gugga.

Vanaf de rotonde in het centrum van Hermagor nemen we de hoofdweg 111 richting Kötschach-Mauthen en Nassfeld. Na 5Km vanuit Hermagor wordt de afslag naar de Nassfeldpass aangegeven. Deze mooie bergpas naar Italië is tolvrij. De weg is breed en goed te berijden.

Nassfeld is een skigebied en je komt, eenmaal boven, dan ook eerst door een 'hoteldorp'. Dan is het nog een klein stukje tot aan de grensovergang met Italië.

Op het hoogste punt van de Pass (1525m) staat links het Berghof hotel met erachter een mooi bergmeertje. Tegenover dit hotel ligt een ruime halfverharde parkeerplaats waar we de wagen neerzetten. Vanaf deze parkeerplaats starten veel wandelroutes, waarvan op deze site enkele zijn beschreven. ([Madritschen](#), [Gartnerkofel](#))



Het is voor ons weer de eerste wandeldag van de zomervakantie dus hebben we gekozen voor een niet te zware tocht op behoorlijke hoogte om zo snel mogelijk te wennen aan de ijle lucht. Als we uitstappen krijgen we eerst een andere shock, het is hier boven nog koud vanmorgen. De meter op het dashboard geeft slechts een magere 10 graden aan.

Vanaf de camping in het dal zijn we in T-shirt vertrokken, maar boven worden vliegensvlug de fleece-vesten aangetrokken. Ook de wandelschoenen zijn snel vastgesnoerd, iedereen wil vlug met wandelen beginnen in de hoop het daar een beetje warm van te krijgen.

Eerst steken we de weg over naar hotel Berghof en gaan daar de asfaltweg op richting de Watschiger Alm. Daarbij lopen we links om het fraaie kerkje heen dat er op een heuvel staat.

Vanaf de achterzijde gaat een trap naar het gebouwtje toe, maar we hebben deze al eerder bekeken en lopen er vandaag stevig voortstappend aan voorbij.

Verderop in een bocht naar rechts gaan we het asfalt al weer verlaten bij een kruising met links een sintelpad en rechts een smal paadje omhoog door een Alm. Deze laatste moeten we hebben, de aanwezige wegwijzers vermelden keurig dat dit richting de Auernig gaat. Ons eerste doel van vandaag.

De klim naar de Auernig top waar we nu aan beginnen is tevens het zwaarste gedeelte van deze rondwandeling. Vanaf hier gaat het in een ruk 300 meter omhoog tot we boven op deze bergtop staan.

Drie jaar geleden stond de berghelling hier nog vol bomen waardoor we in het eerste deel tot de boomgrens slechts hier en daar een leuk uitzicht hadden. Nu is de helling kaal gemaakt en lopen we alleen tussen struikgewas door met voortdurend een toenemend mooi uitzicht over de Nassfeldpass.

Het paadje kan na regenval hier en daar erg glad zijn en soms zelfs stukjes modderig. Ook vandaag is dat het geval. Maar het loopt op zich heel aangenaam tussen de prachtig bloeiende bosjes door.



Eerst krijgen we een recht stuk langs de berghelling, daarna volgen een paar mooie haarspeldbochten verder omhoog tot we de boomgrens bereiken.

Daar komen we bij een T-splitsing waar we rechtsaf op de 501 naar de Auernig verder gaan.

Met het winnen aan hoogte wordt het uitzicht met elke stap mooier. De enorme Gartnerkofel is er beeldbepalend met links ervan in de diepte de alsmaar kleiner wordende hotels rond de Nassfeldpass.

(Wie graag de Auernig eens wil beklimmen maar niet zit te wachten op de 'Grat' of een wat avontuurlijke afdaling, kan na de Auernig top naar deze splitsing terugkeren om dan linksaf de route naar de Watschiger Alm aan te houden).

Tussen een zee van bloemen gaat het nog even verder, daarna verandert de omgeving en zien we alleen nog een uitgestrekt gebied met twee meter hoge Alpendennen waar we tussendoor moeten laveren.

De ondergrond bestaat er steeds vaker uit rotsblokken en is hier veel droger dan op de berghelling. Dan dalen we een beetje om een klein 'kommetje' in te gaan waar we nogmaals een T-splitsing vinden. Straks gaan we hier linksaf naar de Garnitzenberg, maar eerst nog even naar rechts om de Auernig top te bereiken.

Vanaf de splitsing is het maar een klein eindje naar de top, maar het paadje vanuit de kom is soms wat creatief over rotsblokken en tussen de fraaie Alpendennen uitgezet. Het eerste teken dat we de top bereikt hebben is een witte grenspaal. Deze staat midden op de Auernig top. Dan zijn we boven en gaan de rugzakken af voor een eerste pauze waarbij we genieten van een schitterend uitzicht op de Italiaanse Dolomieten en

er een broodje eten om energie op te doen voor de rest van de tocht.



Eerst maar weer eens terug naar de splitsing in het 'kommetje'. Daar gaan we rechtdoor en lopen een onafzienbaar groot veld van Alpendennen en Alpenrozen in waarmee de hele bergrug begroeit lijkt.

In de gedeelten met de manshoge Alpenden is er nergens uitzicht op de omgeving, daarvoor zijn deze boompjes te hoog.

De velden met kniehoge Alpenrozen daarentegen bieden wel een vrije blik op de schitterende omgeving naar zowel de Italiaanse als Oostenrijkse zijde.

Het pad is soms zo smal dat we ons tussen de struiken door moeten wringen, maar dat is alleen maar leuk. Zelfs ons hondje Reni lijkt er plezier in te hebben ook al zien we haar vaak helemaal niet terwijl ze ergens onder de bosjes in onze voetsporen haar weg zoekt.

Na een lekker vlak stukje wandelen wordt het steeds opener en zien we recht voor ons uit de Garnitzenberg opdoemen. Daar gaan we straks nog omhoog klimmen net links onder het topje door. Er volgt nu eerst een prachtige afdaling naar een lager deel van de bergrug. Een hele leuke afdaling met enkele pittige stukjes waar we Reni regelmatig moeten helpen om grotere rotsblokken af te kunnen komen.

Hier en daar worden we er nog eens op gewezen dat dit paadje pal over de grens tussen twee landen loopt. De grens wordt op regelmatige afstand aangegeven met ofwel witte paaltjes of met witte bordjes bevestigd op rotsblokken.

Dan is er weer een vlakker gedeelte richting de steeds dichterbij komende Garnitzenberg, tot we weer bergop gaan en bij een splitsing aankomen.

Rechtsaf gaat het naar de Auernig Alm in Italië en vanaf die Alm is een route terug naar de Nassfeldpass. Wij houden er links aan, de Auernig Höhenweg 501 verder volgend.



Hier begint de tweede klim van vandaag. Een steil gedeelte met weer heerlijke vergezichten tot het echt mooi wordt wanneer we boven op een uitstekende rotspunt aankomen. (Foto)

Vanaf deze rotspunt gaan we een topje aanvallen via een schitterend pad over een 'Grat'. Het pad is breed genoeg om veilig te kunnen bewandelen en het is geen lange klim naar het topje. Hier lopen we een geweldig mooi stukje berglandschap binnen.

Na het leuke zeer kleine topje hoeven we maar een eindje af te dalen om bij een volgende splitsing aan te komen.

Weer moeten we kiezen hoe we verder gaan. Rechts gaat een pad omhoog naar de top van de Garnitzenberg, geen al te zware klim meer vanaf hier.

Daarna zouden we hier terug kunnen keren om verder te lopen naar de Garnitzentörl.



Omdat het onze eerste wandeldag is besluiten we ons in te houden en de top naar rechts te laten voor wat het is. Dus gaan we linksaf verder naar het volgende topje, de Gugga. (1928m)

De 501 gaat vlak onder dit topje door waarna de echte afdaling gaat beginnen. Een afdaling waarin af en toe de handjes nodig zijn om goed van enkele hoge rotsblokken af te komen. Moeilijk is het echter nergens, er zijn voldoende steunpunten om dit voor iedere wandelaar mogelijk te maken zonder extra uitrusting.

Er is maar een weg terug, fout lopen is dus onmogelijk. Het gaat nog wat op en neer waarbij we weer afdalen tot tussen de Alpendennen. Daarna volgt er weer een stukje 'Grat' en een bosje tot we op de Garnitzentörl aankomen. Gelijk rechts om de hoek staan bankjes op ons te wachten waar we graag even pauzeren na deze avontuurlijke afdaling.

Ook dit is weer een prachtig plekje, want deze 'Törl' is een Sattel tussen de Gartnerkofel en Gugga waarbij we nu ook aan de andere zijde omlaag kunnen kijken op de bijzondere Garnitzenalm. Een hele mooie groene Alm met centraal daarin een meertje dat er bij de juiste hoek van de zon prachtig blauw uitziet.

Voor de terugweg kunnen we weer kiezen uit een aantal mogelijkheden.

De lichtste route loopt terug naar de Nassfeldpass via de brede sintelweg links omlaag. Een heel geleidelijke afdaling tot aan de asfaltweg waarover het nogmaals linksaf teruggaat naar de parkeerplaats.

Wij kiezen er voor om over de Alpenwei af te dalen, door rechts van de brede weg, via het hekje in de omheining, links omlaag de Alm op te gaan.

Dit gaat eerst nog een beetje steil omlaag, daarna steeds geleidelijker. Verderop bij een greppel kunnen we nogmaals kiezen. (Vlak voor je bij dit greppeltje/waterloopje aankomt staat er nog een groen elektriciteit kastje midden in de wei).

Hier zouden we de Alpenwei rechtdoor verder af kunnen dalen, een route die we jaren geleden al eens hebben gedaan. Onderaan de helling buigt het dan wat naar rechts om daarna op de asfaltweg bij het Gasthof Alpenhof aan te sluiten. (Deze route is 'groen' aangegeven op de routekaart bovenaan het verslag)



We kunnen er ook rechts aanhouden, meer op de bomen af, en er de rood/wit/rood markeringen van de Geo-trail gaan volgen.

Dit wordt onze keuze en het paadje duikt verderop daadwerkelijk weer het bos in. Daar gaat het zigzag omlaag met nogmaals enkele steilere gedeelten.

De grootste uitdaging van deze route is een tamelijk brede beek die we onderaan de helling over moeten steken. Een paar grote stenen in het water maken het mogelijk dit met droge voeten te doen.

Na de beek blijven we de rood/wit/rood markeringen volgen tot het pad aansluit op een breed pad op de Alpenwei. Van links komen hier de afdalers via de 'groene route' omlaag van de optie hierboven.

Daar gaan we rechtsaf en lopen na enkele meters recht op het Gasthof Alpenhof af.

Bij het Alpenhof is onlangs een geheel nieuw terras gebouwd en versiert met allerlei houtsnijwerk. Nu we bijna terug zijn is dit een mooie gelegenheid om nog iets te eten of te drinken.

Een andere mogelijkheid is er ook. Door over het asfalt een stukje naar rechts te lopen komen we bij de Watschiger Alm. Een gelegenheid waar we altijd graag komen vanwege het gezellige terras en de vele lokale lekkernijen van de eigen boerderij. De Jausenplatte ligt hier vol met heerlijke eigengemaakte worst- en kaassoorten.

Dan wordt het tijd om terug te keren. Het is alleen nog een kwestie van de asfaltweg omlaag blijven volgen tot deze weer op de Nassfeldpass bij de parkeerplaats uitkomt.

Daar steken we over en bergen de wandeluitrusting weer op in de kofferbak. Klaar voor de wandeling van morgen die we vanavond op de camping al weer zullen gaan uitzoeken.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |